

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4Tdo/65/2024
Identifikačné číslo spisu:	2122014276
Dátum vydania rozhodnutia:	21.05.2025
Meno a priezvisko:	JUDr. Martina Zeleňaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2025:2122014276.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Martiny Zeleňakovej a sudcov JUDr. Dušana Szabóa a JUDr. Dušana Krč - Šeberu, v trestnej veci obvineného F. V., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona účinného do 1. mája 2022, na verejnom zasadnutí konanom 21. mája 2025 v Bratislave, o dovolaní obvineného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave z 19. septembra 2023, sp. zn. 3 To 84/2023, takto

rozhodol:

I. Podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku vyslovuje, že uznesením Krajského súdu v Trnave z 19. septembra 2023, sp. zn. 3 To 84/2023 bol z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku

porušený zákon

v ustanoveniach § 176 ods. 2 Trestného poriadku a § 319 Trestného poriadku

v neprospech obvineného F. V..

Podľa § 386 ods. 2 Trestného poriadku zrušuje uznesenie Krajského súdu v Trnave z 19. septembra 2023, sp. zn. 3 To 84/2023 a zrušuje aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 388 ods. 1 Trestného poriadku prikazuje Krajskému súdu v Trnave, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

II. Podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku obvineného F. V., nar. XX. P. XXXX v Q., trvale bytom O. Z. X., F. XXXX/XX, t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku berie do väzby a bude ju vykonávať v Ústave na výkon väzby Leopoldov. Väzba obvineného začína vyhlásením tohto rozsudku 21. mája 2025 o 11.20 hod.

Podľa § 80 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku písomný sľub obvineného ako náhradu väzby n e p r i j í

m a .

Podľa § 80 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku väzbu obvineného dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahrádza.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Trnava (ďalej tiež „okresný súd“ alebo „súd prvého stupňa“) rozsudkom z 19. apríla 2023, sp. zn. 5 T 47/2022 uznal obvineného F. V. (ďalej tiež „obvinený“ alebo „dovolateľ“) vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, sčasti formou spolupáchateľstva podľa § 20 Trestného zákona účinného do 1. mája 2022, na tom skutkovom základe, že:

„obžalovaný F. V. si neoprávnene najmenej od 22.9.2021 až do dňa 19.1.2022 od neznámych osôb presne nezisteným spôsobom na nezistených miestach neoprávnene v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zadovážil omamné a psychotropné látky, a to pervitín - metamfetamín, ktoré neoprávnene prechovával: v osobnom motorovom vozidle značky FORD MONDEO, evidenčné číslo K VIN: N rok výroby 2008, farba: šedá metalíza, vo vlastníctve I. X., bytom O. Z. X., F. XXXX/XX, v ktorom bola dňa 19.01.2022 vykonaná prehliadka iných priestorov na základe príkazu prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava pod sp. zn. IPO-V-25/2021/2207- 46 zo dňa 14.01.2022 podľa § 101 ods. 1 Trestného poriadku, pri ktorej bolo zaistené:

- plastové vrečko s tlakovým uzáverom (vložené v čiernom textilom puzdre na suchý zips) s obsahom metamfetamínu s hmotnosťou 24737 mg, s priemernou koncentráciou účinnej látky metamfetamín 70,9 % hmotnostného, ktorého hodnota predstavuje na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku najmenej 1236,85 eur,

a u seba, keď na základe príkazu na osobnú prehliadku podľa § 102 ods. 1 Trestného poriadku mu bola zaistená:

- kovová nádobka striebornej farby s obsahom metamfetamínu s hmotnosťou 4374 mg, s priemernou koncentráciou účinnej látky 72,3 % hmotnostného metamfetamínu, ktorého hodnota predstavuje na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku najmenej 218,70 eur,

pričom obžalovaný F. V. prechovával metamfetamín aj za účelom ďalšej distribúcie, ktorý predával prípadne za odplatu alebo bezodplatne poskytoval na rôznych miestach na území Trnavského a Nitrianskeho kraja najmenej obž. F. O., F. A., J. F..

Obžalovaný F. O. si neoprávnene najmenej od 22.9.2021 až do dňa 19.1.2022 od obžalovaného F. V. a iných nezistených osôb presne nezisteným spôsobom na nezistených miestach neoprávnene v rozpore so zákonom č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zadovážil omamné a psychotropné látky, a to pervitín - metamfetamín a marihuanu, ktoré neoprávnene prechovával:

v byte č. 31 nachádzajúcom sa na 1. podlaží vo vchode č. XX bytového domu v meste K. na ulici G. L. súpisné číslo XXXX v ktorom bola dňa 19.01.2022 vykonaná domová prehliadka na základe príkazu sudcu Okresného súdu Trnava pod sp. zn. 8Tp/302/2022-2-V-OSTT zo dňa 16.01.2022 podľa § 100 ods. 1 Trestného poriadku, pri ktorej bolo zaistené:

- plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom metamfetamínu s hmotnosťou 264 mg s priemernou koncentráciou účinnej látky 75,8 % hmotnostného metamfetamínu, ktorého hodnota predstavuje na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku minimálne 13,20 eur,

- plastové vrečko s tlakovým uzáverom zabalené v čiernej fólii s obsahom metamfetamínu s hmotnosťou 60 066 mg, s priemernou koncentráciou účinnej látky 74,9 % hmotnostného metamfetamínu, ktorého hodnota predstavuje na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku minimálne 3 003,30 eur,

- plastové vrečko s obsahom metamfetamínu s hmotnosťou 313 mg, s priemernou koncentráciou účinnej látky 75,4 % hmotnostného metamfetamínu, ktorého hodnota predstavuje na čiernom trhu v

mieste a čase spáchania skutku minimálne 15,65, eur,

- plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom metamfetamínu s hmotnosťou 5313 mg, s priemernou koncentráciou účinnej látky 75,6 % hmotnostného metamfetamínu, ktorého hodnota predstavuje na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku minimálne 265,65 eur,

- plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom sušeného konope (marihuana) s hmotnosťou 262 mg, s koncentráciou účinnej látky 10,3 % hmotnostného tetrahydrokanabinolu (THC), obsahujúce 27 mg THC, ktorého hodnota predstavuje na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku minimálne 2,62 eur,

- plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom sušeného konope (marihuana) s hmotnosťou 181 mg, s koncentráciou účinnej látky 10,7 % hmotnostného tetrahydrokanabinolu (THC), obsahujúce 19 mg THC, ktorého hodnota predstavuje na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku minimálne 1,81 eur,

- plastové vrečko s tlakovým uzáverom s obsahom sušeného konope (marihuana) s hmotnosťou 165 mg, s koncentráciou účinnej látky 16,6 % hmotnostného tetrahydrokanabinolu (THC), obsahujúce 27 mg THC, ktorého hodnota predstavuje na čiernom trhu v mieste a čase spáchania skutku minimálne 1,65 eur,

následne F. O. zadovážený metamfetamín - pervitín od obžalovaného F. V. prechovával okrem vlastnej potreby, po vzájomnej dohode s obžalovaným F. V. na rôznych miestach v K. aj za účelom ďalšej distribúcie, ktorý predával, prípadne za iné protislužby poskytoval najmenej K. A., E. O., Q. O., ako i ďalším doposiaľ nestotožneným osobám,

pričom v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov je metamfetamín zaradený do II. skupiny psychotropných látok a rastliny rodu cannabis (konopa) sú zaradené do I. skupiny omamných látok."

2. Súd prvého stupňa obvinenému podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona v znení účinnom do 1. mája 2022, § 37 písm. m) a § 38 ods. 2, ods. 6 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 13 (trinásť) rokov a 4 (štyri) mesiace, na výkon ktorého ho podľa § 48 ods. 3 písm. b) Trestného zákona zaradil do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Okresný súd ďalej obvinenému podľa § 76 ods. 1 Trestného zákona s poukazom na § 78 ods. 1 Trestného zákona uložil ochranný dohľad na 2 (dva) roky a zároveň podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona aj trest prepadnutia vecí, a to mobilného telefónu značky SAMSUNG A51 čiernej farby, S/N: J v čiernom ochrannom obale spolu so SIM kartou 4KA č. XXXXXXXXXXXXX a finančnej hotovosti 20,- EUR.

3. Krajský súd v Trnave (ďalej tiež „krajský súd" alebo „odvolací súd") uznesením z 19. septembra 2023, sp. zn. 3 To 84/2023 (ďalej len „napadnuté uznesenie") odvolanie obvineného proti rozsudku súdu prvého stupňa podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

4. Proti napadnutému uzneseniu podal obvinený 25. júna 2024, prostredníctvom obhajcu Mgr. Petra Odehnala, vo svoj prospech dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Trestného poriadku.

5. V písomných dôvodoch podaného dovolania vo vzťahu k dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku obvinený namietal, že súdy pri ustálení skutkového deja vychádzali z výpovede obžalovaného F. O. z 22. januára 2022, ktorá bola vykonaná v rámci výsluchu pred sudcom pre prípravné konanie pri rozhodovaní o návrhu na vzatie do väzby a následne prečítaná na hlavnom pojednávaní konanom 20. októbra 2022. Obvinený poukázal na to, že obžalovaný F. O. vypovedal na hlavnom pojednávaní konanom 28. septembra 2022, pričom v tejto výpovedi ho neusvedčoval, naopak potvrdil, že mu drogy nepredával, pričom prokurátor prítomný na hlavnom pojednávaní nenavrhol odstraňovanie rozporov, napriek uvedenému súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní konanom 20. októbra 2022 vyhovel návrhu prokurátora a postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku prečítal zápisnicu o výpovedi obžalovaného F. O. z 22. januára 2022 s tým, že prečítanie predmetnej zápisnice sa uskutočnilo mimo výsluchu menovaného obžalovaného, resp. mesiac po jeho výsluchu. Opísaný postup okresného súdu považoval obvinený za rozporný s § 258 Trestného poriadku, pretože výsluch

obžalovaného F. O. bol ukončený na hlavnom pojednávaní konanom 28. septembra 2022.

6. Dovolateľ ďalej poukázal na to, že obžalovaný F. O. k prečítanej výpovedi z 22. januára 2022 na hlavnom pojednávaní konanom 20. októbra 2022 uviedol, že obvineného usvedčoval z dôvodu, lebo ho tak inštruovali policajti, ktorí mu povedali, že nepôjde do väzby a zároveň na hlavnom pojednávaní konanom 6. apríla 2023 k výpovedi svedka X. A. uviedol, že tento policajt ho nahováral vypovedať proti obvinenému s tým, že nepôjde do väzby. Výpoveď obžalovaného F. O. z 22. januára 2022 tak bola, podľa názoru obvineného, urobená pod vplyvom klamlivých sľubov policajtov o prepustení zo zadržania, čo je možné považovať za nezákonný benefit. Dovolateľ ďalej uviedol, že výpoveď obžalovaného F. O. z 22. januára 2022 bola prednesená podľa § 72 ods. 3 Trestného poriadku, čo znamená, že ide o výpoveď pred rozhodnutím o väzbe, ktorá nebola vykonaná kontradiktórnym spôsobom, pretože nemal možnosť klásť menovanému spoluobžalovanému otázky. Obvinený tiež namietal, že odstraňovať rozpory postupom podľa § 258 ods. 4 Trestného poriadku nie je možné prečítaním celej skoršej zápisnice o výpovedi, ale len tej jej časti, ktorej sa rozpory priamo dotýkajú. Podľa názoru dovolateľa vyššie popísané porušenia zákona vo vzťahu k výpovedi obžalovaného F. O. z 22. januára 2022 svojou povahou a závažnosťou zodpovedajú porušeniu práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pričom jeho odsúdenie je založené v rozhodujúcej miere na tomto dôkaze, ktorého vykonanie považuje za nezákonné.

7. Obvinený taktiež namietal, že pokiaľ svedok F. A. vypovedal, že mu predával drogy, potom tým zároveň usvedčoval aj sám seba minimálne zo zločinu podľa § 172 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, avšak tomuto svedkovi (F. A.) nebolo vznesené obvinenie podľa § 206 Trestného poriadku, na podklade ktorého mal v prejednávanej trestnej veci vystupovať v procesnom postavení obvineného. Beztrestnosť menovaného svedka potom, podľa názoru obvineného, predstavuje takú odmenu, ktorá je v rozpore so zákonom a jeho procesné postavenie svedka bolo nezákonne poskytnutým benefitom za to, že ho bude usvedčovať z trestnej činnosti, výpoveď tohto svedka je tak dôkazom získaným nezákonne a v rozpore s § 119 ods. 5 Trestného poriadku.

8. Ďalšie námietky obvineného smerovali k uzneseniu o začatí trestného stíhania zo 4. októbra 2021, ČVS: KRP-149/1-VYS-TT-2021, ktoré obvinený považoval za nezákonné, pretože neobsahuje konkretizáciu skutku čo do miesta, času a ani spôsobu jeho spáchania. Podľa názoru obvineného nemôže byť zachovaná totožnosť skutku, ak v skutkovej vete uznesenia o začatí trestného stíhania sú uvedené všeobecné a neurčité slovné spojenia, ktoré sú použiteľné na kohokoľvek. Skutok uvedený v uznesení o začatí trestného stíhania zo 4. októbra 2021 tak, podľa názoru obvineného, nespĺňa zákonné požiadavky na vymedzenie skutku podľa § 199 ods. 3 Trestného poriadku. Dovolateľ ďalej namietal, že zo spisu nie je zrejmé, na základe čoho bolo uznesenie o začatí trestného stíhania vydané, pretože sa v ňom nenachádza ani trestné oznámenie a ani iná listina, ktorá by potvrdzovala dôvodnosť začatia trestného stíhania. Predmetné uznesenie tak bolo, podľa názoru obvineného, vydané v rozpore s § 199 ods. 3 Trestného poriadku a bola ním porušená zásada stíhania len zo zákonných dôvodov podľa § 2 ods. 1 Trestného poriadku.

9. Za nezákonné považoval dovolateľ aj uznesenie o začatí trestného stíhania z 28. októbra 2021, pretože je založené na fikcii, že na adrese F. XX v O. Z. X. má neznámy páchateľ vyrábať pervitín, čo sa však vykonanou domovou prehliadkou nepotvrdilo, pritom nepravdivá informácia o údajnej výrobe pervitínu na uvedenej adrese pochádzala, podľa názoru obvineného, pravdepodobne z nezákonného odpočúvania telekomunikačnej prevádzky, v rámci ktorého mal byť zaznamenaný hovor z 25. septembra 2021, ktorého obsah si policajti vysvetlili nesprávne, pričom obvinený toto tvrdenie oprel o skutočnosti uvedené v príkaze na odpočúvanie z 9. decembra 2021, sp. zn. 8 Ntt 163/2021-3-V-OSTT. Aj v prípade tohto uznesenia o začatí trestného stíhania nie je, podľa názoru obvineného, zrejmé, čo bolo podkladom na jeho vydanie, keďže v spise sa nenachádza ani trestné oznámenie a ani iná listina, z ktorej by vyplýval dôvod na začatie trestného stíhania.

10. Za nezákonnú považoval obvinený aj jeho osobnú prehliadku, v dôsledku ktorej súdy dospeli k mylnému záveru, že mal pri jej výkone dobrovoľne vydať pervitín. Podľa Zápisnice o vykonaní osobnej

prehliadky z 19. januára 2022 malo k jeho osobnej prehliadke dôjsť od 10.30 hod. do 10.40 hod., pričom počas prehliadky mal vydať kovovú nádobku šedej farby s obsahom plastového vrečka s hnedou kryštalicou látkou, o ktorej bolo neskôr zistené, že sa jedná o pervitín. Uvedené údaje sú však v rozpore s jeho výpoveďou a zároveň v rozpore so zápisnicou o zadržaní jeho osoby, z ktorej vyplýva, že bol zadržaný 19. januára 2022 o 09.35 hod. a bola mu vykonaná aj osobná prehliadka. Zápisnica o vykonaní osobnej prehliadky v čase od 10.30 hod. do 10.40 hod. tak popisuje fiktívny úkon, ku ktorému však došlo už o hodinu skôr v rámci osobnej prehliadky vykonanej pri jeho zadržaní. V tejto súvislosti obvinený namietal, že Zápisnica o vykonaní osobnej prehliadky mu nebola predložená na podpis na všetkých jej stranách, ale len na poslednej strane, pričom na jej prvej strane sa nachádza jeho údajné vyjadrenie o pervitíne, ktoré však neuviedol a ani nepodpísal. Obvinený doplnil, že kovová nádobka striebornej farby mu bola z vrečka vyňatá ihneď po vykonaní jeho zadržania, pričom informáciami o tom, že má mať pri sebe drogy, polícia disponovala už pred vydaním príkazu na jeho osobnú prehliadku s tým, že také informácie boli získané zo zdrojov majúcich podklad v predošliých nezákonných odposluchoch.

11. Obvinený za nezákonné považoval aj príkazy na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky. K príkazu na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky telefónneho čísla XXXX XXX XXX (pozn. záujmová osoba obžalovaný F. O.) z 8. novembra 2021, sp. zn. 8 Ntt 155/2021-2-V-OSTT obvinený uviedol, že podľa odôvodnenia tohto príkazu mali komunikáciu ohľadom predaja drog s obžalovaným F. O. potvrdzovať operatívne informácie získané v akcii Q. XX, pričom v odôvodnení sú uvedené doslovné prepisy zaznamenananej komunikácie bez konkretizácie, na základe čoho bola taká komunikácia zaznamenaná a na základe čoho bola komunikácia odpočúvaná, pričom nie je zrejmé, či išlo o odpočúvanie v rámci trestného konania, resp. mimo trestného konania, či išlo o odpočúvanie v prejednávanej trestnej veci, resp. v inej trestnej veci a ďalej nie je zrejmá ani legitímnosť a legálnosť takto vykonaného odpočúvania. Z uvedeného potom obvinený vyvodil záver, že príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky bol odôvodnený nezákonnými odposluchmi, ktoré boli realizované už pred jeho vydaním a z tohto dôvodu je preto nezákonný aj samotný príkaz. Uvedené obdobie platí aj pre príkaz na predĺženie času odpočúvania telekomunikačnej prevádzky telefónneho čísla XXXX XXX XXX, pretože tento nadväzuje na predošlé nezákonné odposluchy a v jeho odôvodnení sa opäť uvádza operatívna akcia Q. XX. Za nezákonný považoval obvinený aj ďalší príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky telefónneho čísla XXXX XXX XXX z 9. decembra 2021, sp. zn. 8 Ntt 163/2021-3-V-OSTT (záujmová osoba obvinený), pretože v odôvodnení príkazu sú uvedené informácie získané na základe operatívnej akcie Q. XX, kde sú uvedené doslovné prepisy komunikácie a spomenutý je tam aj dátum 25. september 2021, z čoho obvinený vyvodil, že aj jeho telefónne číslo bolo odpočúvané v rozpore so zákonom, pretože informácie odôvodňujúce vydanie predmetného príkazu boli získané v rozpore so zákonom.

12. Podľa názoru obvineného tak všetky príkazy na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky boli vydané na základe informácií získaných predošlými nelegálnymi odpočúvaniami, pretože sa v nich neuvádza žiadny zákonný podklad, ktorý by potvrdzoval ich domnelú legálnosť. V tejto súvislosti dovolateľ namietal, že na jeho výhrady k nezákonnosti príkazov na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky nedostal ani od súdu prvého stupňa a ani od krajského súdu žiadnu relevantnú odpoveď a doplnil, že na nezákonne vydané príkazy na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky nadväzuje nezákonné odpočúvanie a nezákonné vykonanie dôkazu čítaním záznamov z odpočúvania, ktoré sa uskutočnilo na hlavnom pojednávaní konanom 30. januára 2023, pričom práve na takých záznamoch bola ustálená jeho vina za predaj metamfetamínu svedkovi J. F..

13. Obvinený ďalej namietal aj nezákonnosť príkazu na vykonanie domovej prehliadky zo 16. januára 2022, sp. zn. 8 Tp 300/2022-3-V-OSTT, na podklade ktorého bola vykonaná domová prehliadka domu na adrese O. Z. X., F. č. XX, keďže aj v odôvodnení tohto príkazu sa poukazuje na informácie získané odpočúvaním vykonaným pred vydaním príkazov na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky, teda podľa názoru obvineného ide o nezákonne získané informácie použité ako dôvody na vydanie príkazu na vykonanie domovej prehliadky.

14. V súvislosti s príkazom na vykonanie domovej prehliadky obvinený namietal, že predmetný príkaz nebol doručený osobe, ktorá je vlastníkom predmetného domu a aj v ňom býva, a to I. X. s tým, že na doručení pripojenej k predmetnému príkazu (v spise) niekto neoprávnene vyhotovil podpis I. X., pričom nepravosť jej podpisu má, podľa názoru obvineného, preukazovať porovnanie podpisov menovanej na iných listinách, napr. doručenkách k príkazom na vykonanie prehliadok motorových vozidiel. Obvinený doplnil, že na preukázanie tejto skutočnosti navrhoval vykonanie výsluchu svedka mjr. Mgr. E. P., spomínaný návrh bol však zamietnutý ako oneskorený, pričom v argumentácii krajského súdu (v napadnutom uznesení), že obvinený, jeho obhajca a ani súd nie je oprávnený skúmať pravosť podpisov s tým, že v priebehu konania nebola zistená pravdivosť jeho tvrdenia, obvinený videl aj porušenie jeho práva na obhajobu závažným spôsobom, keďže mu odvolací súd vytkol nepreukázanie ním tvrdenej skutočnosti po tom, ako mu odmietol jeho návrh na vykonanie dôkazu, ktorý mal smerovať práve k preukázaniu ním tvrdenej skutočnosti.

15. Za nezákonné považoval obvinený aj príkazy na prehliadku motorových vozidiel zo 14. januára 2022 sp. zn. I PO-V-25/2021/2207-46 a sp. zn. I PO-V-25/2021/2207-47 z dôvodu, že boli vydané na základe informácií získaných v rozpore so zákonom, keďže z ich odôvodnenia nepriamo vyplýva, že informácie boli získané nezákonným sledovaním buď vozidiel, alebo jeho osoby. Obvinený doplnil, že oba príkazy boli vydané na podklade informácií získaných z nezákonných odposluchov a z nezákonného sledovania, v dôsledku čoho boli vydané v rozpore s § 99 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku.

16. K dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku obvinený vyjadril názor, že skutok zistený súdmi nižšieho stupňa nebol podradený pod správnu právnu kvalifikáciu, keďže nenapĺňa zákonné znaky kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu podľa § 172 ods. 2 písm. c) Trestného zákona v znení účinnom do 31. mája 2022 s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona s tým, že podľa rozsudku súdu prvého stupňa mal obvinený predávať drogy najmenej obžalovanému F. O. a osobám F. A. a J. F.. V tejto súvislosti obvinený namietal, že pokiaľ obžalovaný F. O. mal byť jeho spolupáchateľom, potom práve z tohto dôvodu nemôže byť zároveň aj jednou z troch osôb, ktorým mal drogy predávať poukazujúc pritom na rozhodnutie zverejnené v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod č. 15. Skutok tak mal byť, podľa názoru obvineného, správne právne kvalifikovaný podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona.

17. Obvinený ďalej namietal skutkové vymedzenie predaja drog vo vzťahu k jeho osobe, ktoré je bez konkrétneho popisu miesta, času a spôsobu predaja alebo bezodplatného poskytovania drogy, čo podľa jeho názoru nezodpovedá zákonným kritériám dostatočne určitého vymedzenia skutku podľa § 163 ods. 3 Trestného poriadku, v dôsledku čoho je skutok v tejto časti neurčitý, nekonkrétny a všeobecný, a preto nemôže byť podkladom pre výrok o jeho vine. V tejto súvislosti dovolateľ poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 19. januára 2016, sp. zn. III. ÚS 509/2015, podľa ktorého, ak neobsahuje skutková veta vo výroku o vine úplný popis skutočností rozhodných pre naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty, dochádza k porušeniu práva obžalovaného na spravodlivý proces. Obvinený ďalej uviedol, že je neprípustné formulovať skutkovú vetu spôsobom, že síce vo výsledku obsahuje všetky zákonné znaky danej skutkovej podstaty, ale je nepreskúmateľná v tom, akým konkrétnym konaním a za akých konkrétnych okolností malo dôjsť k spáchaniu trestného činu.

18. Vo vzťahu k metamfetamínu dovolateľ namietal, že je nevyhnutnou súčasťou obsahu skutkovej vety konštatovanie, že sa má jednať o metamfetamín v koncentrácii, ktorá je spôsobilá ovplyvniť stav ľudskej psychiky a zdôraznil, že metamfetamín, ktorý bol u neho zaistený nikomu nepredal, preto nemožno ani len hypoteticky poukázať pri údajnom predaji drog na koncentráciu metamfetamínu, ktorý mal prechovávať. Podľa názoru obvineného tak skutok vo vzťahu k predaju metamfetamínu nie je dostatočne určitý a konkrétny, v dôsledku čoho nenapĺňa znaky skutkovej podstaty trestného činu podľa § 172 ods. 1 písm. c), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona. V tejto súvislosti obvinený namietal, že odvolací súd mu dal čiastočne za pravdu, keď uviedol, že v rozsudku súdu prvého stupňa malo byť skutkovo uvedené, že vo vzťahu k droge, ktorú mal predat', sa jednalo o látku schopnú ovplyvniť psychiku človeka. Krajský súd teda v odôvodnení napadnutého

uznesenia tejto námietke čiastočne vyhovel, avšak nepremietol ju do výroku, ktorým jeho odvolanie zamietol.

19. Vo vzťahu k dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku obvinený uviedol, že v skutkovej vete rozsudku súdu prvého stupňa sú aj podstatné skutkové okolnosti, ktoré neboli predmetom trestného stíhania podľa uznesenia o vznesení obvinenia, preto, podľa názoru obvineného, v prejednávanej trestnej veci nebola zachovaná totožnosť konania, ktoré sa mu kládlo za vinu poukazujúc pritom na uznesenie o vznesení obvinenia z 20. januára 2022, ČVS: KRP-149/1-VYS-TT-2021, ktoré mu distribúciu drog nedávalo za vinu. Podľa názoru obvineného sa tak v prípade distribúcie a predaja drog viacerým osobám jedná o iný, odlišný skutok, preto totožnosť skutku medzi uznesením o vznesení obvinenia a obžalobou a následne aj rozsudkom súdu prvého stupňa nie je zachovaná, v dôsledku čoho bola obžaloba podaná v rozpore s § 234 ods. 2 Trestného poriadku, čo malo zároveň za následok porušenie jeho práva na obhajobu zásadným spôsobom.

20. V súvislosti so svedkom F. A. obvinený namietal, že výpoveď tohto svedka nie je potvrdená žiadnym ďalším dôkazom a navyše ide o svedka, ktorý mal podľa vlastného vyjadrenia pri dopravnej nehode v roku 2014 utrpieť krvácanie do mozgu a opuch mozgu, čo má za následok problémy s krátkodobou pamäťou. Uvedené skutočnosti tak, podľa názoru obvineného, odôvodňovali vyšetrenie duševného stavu tohto svedka za účelom posúdenia hodnovernosti jeho výpovede, a to aj z dôvodu, že svedok mal problém uvádzať časové súvislosti a skutkové okolnosti, nerozoznával roky a už vôbec nie mesiace. Obvinený ďalej uviedol, že je nelogické, aby z O. Z. X., kde býva, cestoval do P., kde býva svedok a predal mu jednu „čiaru“ za 20,- EUR. Uvedené skutočnosti, podľa názoru dovolateľa, diskvalifikujú spomínaného svedka ako vierohodného, preto súdy nižšieho stupňa na jeho výpoveď nemali prihliadať, pričom porušenie práva na obhajobu videl obvinený v tom, že súd prvého stupňa a ani krajský súd otázke vierohodnosti tohto svedka nevenovali pozornosť, a to napriek zisteniam vážnych pochybností o duševnom zdraví svedka.

21. V prípade výpovede svedka J. F. obvinený poukázal na to, že svedok tak v procesnom postavení zadržaného podozrivého, ako aj v procesnom postavení svedka na hlavnom pojednávaní konanom 23. februára 2023 poprel, že by mu obvinený dal, resp. predal drogu a zároveň poprel komunikáciu s obvineným o drogách, preto skutkový záver obsiahnutý v rozsudku súdu prvého stupňa, že mu mal obvinený predávať drogy, nie je pravdivý. V tejto súvislosti obvinený namietal, že súd prvého stupňa skutkový záver o predaji drog menovanému svedkovi založil výlučne na domnienkach, ktoré si vytvoril na základe záznamov z odpočúvania, ktoré sú podľa právnej teórie nepriamymi dôkazmi a doplnil, že pokiaľ okresný súd poukázal na znalecký posudok č. PPZ-KEU-BA-EXP-2022/6015, z ktorého vyplýva, že hlas muža na zvukovej nahrávke č. 1390 patrí s veľkou pravdepodobnosťou svedkovi J. F. a z tejto skutočnosti vyvodil, že menovaný svedok klamal, uvedené neznamena, že tomuto svedkovi predal drogu a pokiaľ by aj bola pravda, že so svedkom komunikoval o drogách, komunikácia o nich nie je trestný čin.

22. Obvinený ďalej namietal, že súdy nižšieho stupňa bez náležitého odôvodnenia priznali dôkaznú hodnotu len výpovedi obžalovaného F. O. z 22. januára 2022 pred sudcom pre prípravné konanie napriek tomu, že v ďalších výpovediach ho tento obžalovaný vyvíňoval a poukázal na to, že obžalovaný F. O. bol v čase jeho zadržania pod vplyvom pervitínu, čo bolo potvrdené pozitívnym výsledkom v jeho krvi a moči. Obvinený zdôraznil, že výpoveď obžalovaného F. O. z 22. januára 2022 je oproti jeho viacerým zhodným výpovediam jediná odlišná, pričom menovaný dostatočne vysvetlil, prečo v predmetnej výpovedi uvádzal nepravdivé skutočnosti. Podľa názoru dovolateľa tak nie je logicky zdôvodniteľné, prečo súdy priznali relevanciu jednej jedinej výpovedi a nie viacerým zhodným výpovediam menovaného, ktoré sú navyše v zhode aj s jeho výpoveďou a aj s inými vykonanými dôkazmi. Takýto postup súdu považoval obvinený za porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom. Dovolateľ taktiež vyčítal súdom nižšieho stupňa, že rozdelili obsah jedného a toho istého dôkazu na čiastočne pravdivý a čiastočne nepravdivý, resp. popreli výpovednú hodnotu dôkazov vyznievajúcich v jeho prospech, čo dokumentuje na výpovediach obžalovaného F. O., najmä jeho výpovedi na hlavnom pojednávaní konanom 28. septembra 2022, kedy súd prvého stupňa pri ušatovaní skutkového deja

vychádzal čiastočne aj z tejto výpovede, a to v časti, kde sa zhoduje s jeho výpoveďou a v časti, kde sa menovaný obžalovaný priznáva ku svojej trestnej činnosti. V tejto súvislosti obvinený namietal, že súd prvého stupňa neposkytol vysvetlenie, prečo sú iné tri výpovede obžalovaného F. O. (pozn. z 20. januára 2022, 5. augusta 2022 a 28. septembra 2022) nepravdivé, pretože úvaha okresného súdu v tom smere, že iné výpovede sú tendenčné, je nepreskúmateľná.

23. Dovolateľ ešte poukázal na skutočnosť, že obžalovaný F. O. urobil na hlavnom pojednávaní vyhlásenie o svojej vine, ktoré súd prvého stupňa neprijal a napriek tejto skutočnosti uviedol, že dané vyhlásenie je podpornou skutočnosťou ohľadom pravdivosti výpovede menovaného z 22. januára 2022.

24. Za arbitrárne a svojvoľné považoval obvinený hodnotenie výpovede svedka G. O., ktorý na hlavnom pojednávaní konanom 28. septembra 2022 vypovedal, že drogy neužíval a ani ich od obvineného nekupoval, no súd prvého stupňa sa priklonil k výpovedi tohto svedka z prípravného konania z 5. mája 2022, kedy svedok vypovedal, že si od obvineného drogu nekupoval, ale ju spolu mali v minulosti len užiť. Navyše vzhľadom na to, že užitie drogy nie je trestným činom a dané konanie mu ani nebolo kladené za vinu, záver súdu prvého stupňa považoval dovolateľ za svojvoľný.

25. Obvinený preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudkom vyslovil, že napadnutým uznesením bol z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. g) a písm. i) Trestného poriadku porušený zákon v ustanoveniach § 319, § 1, § 2 ods. 1, ods. 5, ods. 10, § 99 ods. 1, ods. 2, § 100 ods. 1, § 115, § 119 ods. 3, ods. 5, § 150, § 163 ods. 3, § 199 ods. 3, § 206 ods. 1, § 234 ods. 2 a § 258 Trestného poriadku a § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c), § 138 písm. j) a § 127 ods. 12 Trestného zákona a § 2 ods. 2 zákona č. 139/1998 Z. z. v jeho neprospech, napadnuté uznesenie zrušil a zrušil aj ďalšie rozhodnutia na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad a zároveň podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku rozhodol, že ho neberie do väzby.

26. K dovolaniu obvineného sa vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Trnava (ďalej tiež „prokurátor“), ktorý uviedol, že obvineným konštatované dôvody dovolania v skutočnosti z materiálneho hľadiska predstavujú namietanie správnosti a úplnosti zisteného skutkového stavu, ktoré nemôže byť vecne preskúmané v dovolacom konaní. Podľa názoru prokurátora namietané nesprávne skutkové zistenia alebo nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy, nemôžu zakladať žiadny dovolací dôvod uvedený v § 371 ods. 1 Trestného poriadku. Preto navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol.

27. Spis súdu prvého stupňa bol Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložený na rozhodnutie o dovolaní obvineného 4. októbra 2024.

28. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) skúmal splnenie procesných podmienok na podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané obvineným ako oprávnenou osobou [§ 369 ods. 2 písm. b) Trestného poriadku], proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné [§ 368 ods. 2 písm. h) Trestného poriadku], v zákonnej lehote uvedenej v § 370 ods. 1 Trestného poriadku, potom ako obvinený využil svoje zákonné právo podať riadny opravný prostriedok a o ňom bolo rozhodnuté (§ 372 ods. 1 Trestného poriadku), s obsahovými náležitosťami podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku a s uvedením dôvodu dovolania podľa § 374 ods. 2 Trestného poriadku.

29. Najvyšší súd ďalej zistil, že dovolanie obvineného F. V. vo vzťahu ku príkazom na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky vydaným podľa § 115 Trestného poriadku je opodstatnené naplňajúc dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

30. V prvom rade sa žiada uviesť, že dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným a záväzným rozhodnutiam súdov predstavuje výrazný zásah do právnej istoty a stability právnych vzťahov v právnom štáte. Aj z uvedeného dôvodu je dovolanie určené k náprave najzásadnejších a

zákonom taxatívne vymedzených procesných a hmotnoprávných vád, ktoré by svojimi dôsledkami mohli zásadne ovplyvniť trestné konanie, respektíve jeho procesný výsledok. Dovolanie nie je prostriedkom určeným na revíziu skutkových zistení, ktoré urobili sudy prvého a druhého stupňa [primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod číslom 57/2007].

31. Jednotlivé dovolacie dôvody [§ 371 ods. 1 písm. a) až n) Trestného poriadku], ktoré môže dovolateľ uplatňovať, sú vymedzené taxatívne a podstatne užšie ako dôvody zakotvené v Trestnom poriadku pre zrušenie rozsudku v odvolacom konaní, aby sa príliš širokým uplatnením tohto mimoriadneho opravného prostriedku nenarušovala právna istota. Dovolanie teda nezakladá ďalšiu riadnu opravnú inštanciu a nepredstavuje „ďalšie odvolanie“. (Primerane napríklad uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Tdo 67/2018, 4 Tdo 17/2019, 4 Tdo 23/2019, 5 Tdo 85/2017, 5 Tdo 7/2020).

32. Zároveň je potrebné uviesť, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Trestného poriadku sa týka vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Trestného poriadku) a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Trestného poriadku z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Trestného poriadku. Ak chybám, vytýkaným v podanom dovolaní v zmysle § 374 ods. 1 Trestného poriadku nezodpovedá dovolateľom označený dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, ani iný dôvod dovolania uvedený v tomto (naposledy uvedenom) ustanovení, dovolací súd dovolanie odmietne podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku alebo zamietne podľa § 392 ods. 1 Trestného poriadku, a to bez toho, aby zisťoval inú chybu napadnutého rozhodnutia alebo konania, ktorá by zodpovedala právnomu dôvodu dovolania označenému dovolateľom v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku. Ak ale dovolací súd zistí chybu rozhodnutia alebo konania, vecne špecifikovanú dovolateľom podľa § 374 ods. 1 Trestného poriadku, ktorej pri jej správnej právnej (procesnej) kvalifikácii zodpovedá iný dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, než ktorý dovolateľ uviedol v dovolaní v zmysle § 374 ods. 2 Trestného poriadku, dovolací súd vyhovie dovolaniu postupom podľa § 386 a nasledujúcich ustanovení Trestného poriadku a zistenú chybu vo výroku svojho rozsudku podradí pod dovolací dôvod zodpovedajúci zákonu (primerane rozhodnutie publikované v Zbierke pod číslom 120/2012).

33. Podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku dovolanie možno podať ak, zásadným spôsobom bolo porušené právo na obhajobu.

34. Právo na obhajobu patrí k základným atribútom spravodlivého procesu. Je jedným zo základných práv obvineného, ktoré je zakotvené v čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 40 ods. 3 Listiny základných práv a slobôd a následne aj v § 2 ods. 9 Trestného poriadku. Porušenie práva na obhajobu je síce dôvodom pre podanie dovolania [§ 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku], avšak zákon (teda Trestný poriadok) pre uplatnenie takéhoto dovolacieho dôvodu predpokladá len zásadné porušenie práva na obhajobu (teda nie každé aj bezvýznamné porušenie tohto práva zakladá vyššie označený dovolací dôvod).

35. Právo na obhajobu v zmysle dovolacieho dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku je potrebné chápať ako vytvorenie podmienok pre plné uplatnenie procesných práv obvineného a jeho obhajcu (§ 34 ods. 4 Trestného poriadku) - primerane rozhodnutie najvyššieho súdu publikované v Zbierke pod číslom 7/2011.

36. Súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozsudku označil všetky prepisy z uskutočnenej telekomunikačnej prevádzky, ktoré na hlavnom pojednávaní vykonal a zároveň poukázal na konkrétne prepisy z uskutočnenej telekomunikačnej prevádzky vo vzťahu k svedkovi J. F., ktoré majú podporovať verziu výpovede obžalovaného F. O. z prípravného konania z 22. januára 2022 pred sudcom pre prípravné konanie a vyvracať pravdivosť ďalších výpovedí obžalovaného F. O.. Z odôvodnenia rozsudku súdu prvého stupňa ďalej vyplýva, že súd prvého stupňa výrok o vine obvineného oprel v podstatnej časti práve o výpoveď obžalovaného F. O. z 22. januára 2022. Zodpovedanie otázky

zákonnosti príkazov na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky vydaných podľa § 115 Trestného poriadku je preto pre rozhodnutie o vine obvineného zásadná.

37. K výhrade obvineného k príkazom na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky súd prvého stupňa vo svojom rozsudku uviedol, že námietky obvineného nie sú dôvodné, pretože žiadnu nezákonnosť vydaných príkazov nezistil a tieto spĺňajú ako formálne, tak aj materiálne podmienky stanovené Trestným poriadkom.

38. K námietkam obvineného v tomto smere krajský súd v napadnutom uznesení zopakoval argumentáciu okresného súdu a doplnil, že predmetné príkazy boli riadne odôvodnené dôvodným podozrením vyplývajúcim z návrhov prokurátora, že obvinený prechováva omamné látky, psychotropné látky, jedy a prekursor, s ktorými následne obchoduje. Podľa názoru krajského súdu na zákonnosť príkazov nemali vplyv ani skutočnosti uvedené v návrhoch na ich vydanie, keďže v čase ich vydania súd ani orgány činné v trestnom konaní nemohli mať objektívnu vedomosť, či sa toto podozrenie skutočne naplní alebo nie, pričom takýto poznatok orgány činné v trestnom konaní získali až z ďalšej operatívnej činnosti, pričom na základe zákonne vykonaných odposluchov a záznamov telekomunikačnej činnosti bol dotvorený obraz o vine obžalovaného zo stíhanej drogovej trestnej činnosti, pretože práve telefonická komunikácia obvineného najmä so svedkom J. F. prispela k usvedčeniu obvineného.

39. Z odôvodnení rozsudku súdu prvého stupňa a napadnutého uznesenia tak vyplýva, že ani súd prvého stupňa a ani krajský súd obvinenému nedali žiadnu odpoveď na jeho námietky týkajúce sa príkazov na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky, pretože obvinený namietal ich nezákonnosť sprostredkované, a to s odôvodnením, že boli vydané na podklade nezákonných odposluchov vychádzajúc z toho, že sa v ich odôvodneniach citovali prepisy odpočúvania, ktoré bolo zaznamenané pred vydaním predmetných príkazov.

40. Konkrétne ide o nasledovné príkazy: príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky vydaný sudcom pre prípravné konanie Okresného súdu Trnava z 8. novembra 2021, sp. zn. 8 Ntt 155/2021-2-V-OSTT (tel. č. XXXX XXX XXX, záujmová osoba obžalovaný F. O.), príkaz na predĺženie času odpočúvania a záznamu telekomunikačnej prevádzky vydaný sudcom pre prípravné konanie Okresného súdu Trnava 5. januára 2022, sp. zn. 3 Ntt 1/2022-3-V-OSTT (tel. č. XXXX XXX XXX, záujmová osoba obžalovaný F. O.) a príkaz na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky vydaný sudcom pre prípravné konanie Okresného súdu Trnava 9. decembra 2021, sp. zn. 8 Ntt 163/2021-3-V-OSTT (tel. č. XXXX XXX XXX, záujmová osoba obvinený), z odôvodnenia ktorých vyplýva, že obvinený a aj obžalovaný F. O. boli operatívne rozpracovaní Krajským riaditeľstvom Policajného zboru Trnava pod sp. zn. KRPZ-TT-OKP3-EDUS-2021/0002-V, pričom vyšetrovateľ v podnetoch na vydanie predmetných príkazov poukázal na zistenú telefonickú komunikáciu, ktorú sudcovia pre prípravné konanie citovali v rámci odôvodnení nimi vydaných príkazov.

41. Z vyššie uvedeného je potom zrejmé, že obvinený a aj obžalovaný F. O. boli odpočúvaní a ich telekomunikačná prevádzka bola zaznamenávaná už pred vydaním príkazov označených v bode 40 tohto rozsudku, pričom odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky nie je možné realizovať v rámci operatívno-pátracej činnosti vykonávanej Policajným zborom podľa zákona č. 171/1993 Z. z. Je ale možné, že orgány činné v trestnom konaní mali k dispozícii príslušné súhlasy vydané podľa zákona č. 166/2003 Z. z. o ochrane súkromia pred neoprávneným použitím informačno-technických prostriedkov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o ochrane pred odpočúvaním). Preto, pokiaľ obvinený, zjednodušene povedané, žiadal, aby mu konajúce súdy dali odpoveď na otázku, či orgány činné v trestnom konaní disponovali príslušnými súhlasmi vydanými podľa zákona o ochrane pred odpočúvaním, keď záznamami telekomunikačnej prevádzky odôvodňovali podozrenie z páchania trestnej činnosti obvineným a obžalovaným F. O. a na ich podklade žiadali o vydanie príkazov na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky podľa § 115 Trestného poriadku, mali mu na túto otázku poskytnúť uspokojivú odpoveď.

42. V uvedenom postupe krajského súdu najvyšší súd vzhliadol dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1

písm. c) Trestného poriadku poukazujúc na rozhodovaciu činnosť Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý akcentuje skutočnosť, že dovolanie môže smerovať aj proti odôvodneniu rozhodnutia z hľadiska reflexie požiadaviek na odôvodnenie zodpovedajúce kritériám spravodlivého procesu (vo vzťahu k všetkým okolnostiam podstatným pre rozhodnutie), ktorého súčasťou je právo na obhajobu [dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku]. To vyplýva aj z novšej judikatúry ústavného súdu, v zmysle ktorej dôvodu dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nezodpovedá právo na obhajobu len vo formulačnom rozsahu čl. 50 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky (primeraný čas na prípravu obhajoby a možnosť obhajovať sa sám alebo prostredníctvom obhajcu), ale aj obhajobné práva v kontexte spravodlivého procesu podľa čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, a teda aj v rozsahu čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, s odrazom najmä v § 34 Trestného poriadku (IV. ÚS 546/2020, I. ÚS 343/2022, II. ÚS 411/2021, IV. ÚS 463/2021, IV. ÚS 491/2021, IV. ÚS 510/2021, IV. ÚS 555/2021, IV. ÚS 15/2023, IV. ÚS 355/2023, IV. ÚS 502/2023, III. ÚS 553/2023). Dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku teda môže založiť aj taký postup odvolacieho súdu, ktorý sa náležite nevyrovná s odvolacími námietkami obvineného vo vzťahu k okolnosti podstatnej pre rozhodnutie a pre jeho právne postavenie (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 31. októbra 2023, sp. zn. III. ÚS 553/2023).

43. Pokiaľ teda súd prvého stupňa nedal obvinenému odpoveď na jeho otázku týkajúcu sa zákonnosti príkazov na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky vydaných podľa § 115 Trestného poriadku, hoci vinu obvineného založil aj na dôkazoch získaných na ich podklade, mal tak urobiť krajský súd. Krajský súd však takto nepostupoval, čím porušil ustanovenie § 176 ods. 2 Trestného poriadku (pozn. „v odôvodnení treba, ak to prichádza podľa povahy veci do úvahy, uviesť najmä skutočnosti, ktoré sa považujú za dokázané, dôkazy, o ktoré sa skutkové zistenia opierajú, úvahy, ktorými sa rozhodujúci orgán spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, ako aj právne úvahy, na ktorých základe podľa príslušných ustanovení zákona posudzoval dokázané skutočnosti“) a zároveň § 319 Trestného poriadku v neprospech obvineného.

44. Na základe vyššie uvedeného preto najvyšší súd z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku vyslovil porušenie ustanovení § 176 ods. 2 Trestného poriadku a § 319 Trestného poriadku v neprospech obvineného a zrušil napadnuté uznesenie, keďže krajský súd odvolanie obvineného zamietol bez toho, aby dal obvinenému odpoveď na jeho relevantnú otázku týkajúcu sa príkazov na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky. Povinnosťou krajského súdu preto bude doplniť dokazovanie oboznámením listín preukazujúcich zákonnosť záznamov telekomunikačnej prevádzky vyhotovených orgánmi činnými v trestnom konaní pred vydaním príkazov na odpočúvanie a záznam telekomunikačnej prevádzky podľa § 115 Trestného poriadku (pozn. najmä listín tvoriacich prílohou návrhu prokurátora na vydanie príkazov podľa § 115 Trestného poriadku označených v bode 40 tohto rozsudku), vo veci opätovne rozhodnúť (o odvolaní obvineného) a v novom rozhodnutí sa náležite vysporiadať s obvineným namietanou otázkou ne/zákonnosti príkazov vydaných v konaní podľa § 115 Trestného poriadku, pri súčasnej viazanosti vyššie uvedeným právnym názorom odvolacieho súdu v zmysle § 391 ods. 1 Trestného poriadku a obvinenému v tomto smere poskytnúť adekvátnu odpoveď.

45. Najvyšší súd zároveň pripomína, že dovolanie bolo podané len v prospech obvineného F. V., a preto bude krajský súd v ďalšom konaní limitovaný zásadou zákazu „reformatio in peius“ v zmysle § 391 ods. 2 Trestného poriadku s tým, že bude ale povinný prihliadnuť na zmeny Trestného zákona vykonané jeho novelou, teda zákonom číslo 40/2024 Z. z.

46. Ďalšie námietky obsiahnuté v obvineným podanom dovolaní nepovažoval najvyšší súd za opodstatnené, prípadne ich vyhodnotil ako predčasné bez vyjasnenia vyššie nastolenej otázky ne/zákonnosti príkazov vydaných podľa § 115 Trestného poriadku.

47. Napriek tomu, nad rámec uvedeného (pre úplnosť) považoval najvyšší súd za potrebné vyjadriť sa k ďalším podstatným námietkam.

48. Obvinený v podanom dovolaní okrem iného namietal, že uznesenie o začatí trestného stíhania zo 4.

októbra 2021 nezodpovedá požiadavkám ustanovenia § 199 ods. 3 Trestného poriadku z dôvodu neurčitých a všeobecných slovných spojení, ďalej z dôvodu, že neobsahuje konkretizáciu skutku označením miesta, času a spôsobu jeho spáchania, ako aj z dôvodu, že nie je zrejmé, na základe čoho bolo vydané, pretože spisový materiál neobsahuje ani trestné oznámenia a ani inú listinu, ktorá by potvrdzovala dôvodnosť začatia trestného stíhania.

49. Podľa skutkovej vety uznesenia o začatí trestného stíhania zo 4. októbra 2021, ČVS: KRP-149/1-VYS-TT-2021 vydaného vyšetrovateľom Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, odboru kriminálnej polície (ďalej len „uznesenie o začatí trestného stíhania zo 4. októbra 2021“) „neznámy páchateľ od presne nezistenej doby, najmenej od mesiaca apríl roku 2021 v meste K., zadovážuje za účelom následného predaja omamné a psychotropné látky, a to pervitín - metamfetamín, ktorý následne prechováva na doposiaľ presne neustálených miestach a potom takto získané omamné a psychotropné látky distribuuje svojim minimálne trom odberateľom v meste K., pričom pervitín - metamfetamín je v zmysle zákona NR SR č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradený do II. skupiny psychotropných látok.“

50. Podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku Ak nie je dôvod na postup podľa § 197 ods. 1 alebo 2, policajt začne trestné stíhanie bez meškania, najneskôr však do 30 dní od prijatia trestného oznámenia, ak ho treba doplniť. Trestné stíhanie sa začne vydaním uznesenia. Ak hrozí nebezpečenstvo z omeškania, začne policajt trestné stíhanie vykonaním zaisťovacieho úkonu, neopakovateľného úkonu alebo neodkladného úkonu. Po ich vykonaní vyhotoví ihneď uznesenie o začatí trestného stíhania, v ktorom uvedie, ktorým z týchto úkonov už bolo začaté trestné stíhanie. O začatí trestného stíhania policajt upovedomí oznamovateľa a poškodeného. Policajt doručí také uznesenie prokurátorovi najneskôr do 48 hodín.

51. Podľa § 199 ods. 2 Trestného poriadku Policajt postupuje primerane podľa odseku 1, ak sa o skutočnostiach odôvodňujúcich začatie trestného stíhania dozvie inak ako z trestného oznámenia.

52. Podľa § 199 ods. 3 Trestného poriadku Uznesenie o začatí trestného stíhania musí obsahovať opis skutku s uvedením miesta, času, prípadne iných okolností, za akých k nemu došlo, o aký trestný čin v tomto skutku ide, a to jeho zákonným pomenovaním a uvedením príslušného ustanovenia Trestného zákona. Uznesenie neobsahuje odôvodnenie.

53. Pokiaľ ide o konkretizáciu skutku, v uznesení o začatí trestného stíhania zo 4. októbra 2021 sú uvedené miesto, kde mal byť skutok spáchaný (mesto K.), ďalej čas, kedy mal byť spáchaný (najmenej od mesiaca apríl 2021), ako aj okolnosti, za ktorých mal byť spáchaný (zadovážovanie pervitínu a jeho prechovávanie za účelom jeho ďalšieho predaja minimálne trom odberateľom), preto jeho obsah v zásade požiadavkám ustanovenia § 199 ods. 3 Trestného poriadku zodpovedá.

54. Navyše z úradného záznamu z 24. septembra 2021, sp. zn. KRPZ-TT-OKP3-EDUS-2021/0002-152, vyplýva, že na základe získaných informácií, vykonaných šetrení a operatívnych previerok v rámci operatívno-pátracej činnosti, ako aj v rámci plánu operatívneho rozpracovania v KZ Q. vedeného pod sp. zn. KRPZ-TT-OKP3-EDUS-2021/0002-V by si mala osoba menom G. O. zabezpečovať pervitín práve od obvineného, ktorý sa v tom čase mal zdržiavať bez prihlásenia na adrese O. Z. X., F. č. XXXX/XX u svojej priateľky I. X..

55. Z uvedeného potom vyplýva, že o skutočnostiach odôvodňujúcich začatie trestného stíhania sa vyšetrovateľ dozvedel inak ako z trestného oznámenia, pričom začatie trestného stíhania zjavne nebolo bezdôvodné. Preto obvinený námietkami v tomto smere zjavne dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, ale ani žiaden iný nenaplnil.

56. Obvinený ďalej namietal ne/zákonnosť uznesenia o začatí trestného stíhania z 28. októbra 2021, ČVS: KRP-149/1-VYS-TT-2021, vydaného vyšetrovateľom Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, odboru kriminálnej polície (ďalej len „uznesenie o začatí trestného stíhania z 28. októbra 2021“),

podľa skutkovej vety ktorého „neznámy páchatel’ na nezistenom mieste pravdepodobne v obci O. Z. X. na ul. F. č. XX od nezisteného času, najmenej od mesiaca apríl 2021 nezisteným spôsobom vyrába omamné a psychotropné látky, a to pervitín - metamfetamín a tieto následne dodáva najmenej 3 osobám za účelom ich ďalšieho predaja, pričom tieto osoby omamné a psychotropné látky - pervitín prechovávali na doposiaľ neznámom mieste v meste K. a následne ich odpredávajú na nezistenom mieste v meste K. minimálne 3 doposiaľ neustáleným užívateľom omamných a psychotropných látok."

57. Dôvod nezákonnosti tohto uznesenia o začatí trestného stíhania videl obvinený v tom, že vykonaná domová prehliadka na adrese O. Z. X., F. č. XX nepotvrdila, že by na uvedenej adrese dochádzalo k výrobe pervitínu.

58. K tejto námietke je potrebné uviesť, že len samotná neúspešnosť domovej prehliadky (nenájdenie vecí dôležitých pre trestné konanie) jej nezákonnosť nespôsobuje. Podstatné pre posúdenie veci je, či v relevantnom čase nariadenia domovej prehliadky bol predostrený príkaz na domovú prehliadku a či návrh prokurátora na jeho vydanie obsahoval dostatočné argumenty osvedčujúce dôvodné podozrenie (nie absolútnu istotu) o prítomnosti vecí dôležitej pre trestné konanie v dotknutom obydli (primerane uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 20. októbra 2015, sp. zn. III. ÚS 524/2015).

59. Z podnetu vyšetrovateľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave z 10. januára 2022 na podanie návrhu na vydanie príkazu na vykonanie domovej prehliadky adresovaný Okresnej prokuratúre Trnava pritom vyplýva, že osoba obvineného bola rozpracovaná pracovníkmi odboru kriminálnej polície Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave pod č. KRPT-TT-OKP3-EDUS-2021/0002-V, kde počas operatívno-pátracej činnosti bolo zistené, že obvinený sa ako jedna z viacerých osôb podieľa na páchaní drogovej trestnej činnosti, pričom výkonom operatívno-pátracej činnosti bolo zistené, že obvinený by mal byť aj tzv. „varičom" pervitínu, k výrobe ktorého by malo dochádzať na adrese O. Z. X., F. č. XXXX/XX.

60. Z uvedeného je potom zrejmé, že vydanie uznesenia o začatí trestného stíhania z 28. októbra 2021 nebolo svojvoľné, navyše v prejednávanej veci varenie pervitínu nie je obvinenému obžalobou, ale ani následnými rozhodnutiami súdov kladené za vinu, preto ani prípadné pochybenie pri vykonaní vyššie namietanej domovej prehliadky nemohlo mať žiaden zásadný materiálny dopad na práva a postavenie obvineného, a preto ani týmito námietkami obvinený dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku, ale ani žiaden iný nenaplnil.

61. Obvinený taktiež namietal nezachovanie totožnosti skutku, keďže uznesenie o vznesení obvinenia mu nedávalo za vinu distribúciu drog. K tomu je potrebné uviesť, že dovolateľovi bolo vznesené obvinenie uznesením vyšetrovateľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave, odboru kriminálnej polície z 20. januára 2022, ČVS: KRP-149/1-VYS-TT-2021 pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona spolupáchatelstvom podľa § 20 Trestného zákona (ďalej len „uznesenie o vznesení obvinenia").

62. Podľa skutkovej vety uznesenia o vznesení obvinenia sa obvinenému kládlo za vinu, že si v období minimálne od mesiaca apríl roku 2021 až do 19. januára 2022 spoločným konaním s obžalovaným F. O. zabezpečovali pervitín, ktorý obvinený následne prechovával v osobnom motorovom vozidle a tiež u seba a zároveň v uvedenom období dával obžalovanému F. O. pervitín, ktorý potom obžalovaný F. O. na rôznych miestach v K. predával ďalším dvom osobám a tiež dával tretej osobe k ďalšej distribúcii. Z takto formulovanej skutkovej vety potom nepochybne vyplýva, že obvinený zadovážený pervitín distribuoval ďalej, t. j. uznesenie o vznesení obvinenia mu dávalo za vinu aj distribúciu pervitínu.

63. V zmysle skutkovej vety obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Trnava sp. zn. 1 Pv 409/21/2207-98 doručenej súdu prvého stupňa 21. júla 2022 sa obvinenému kládlo za vinu, že si po predchádzajúcej vzájomnej dohode s obžalovaným F. O. od presne nezisteného dňa v mesiaci apríl 2021

až do 19. januára 2022 neoprávnene zadovážovali pervitín, ktorý obvinený prechovával v osobnom motorovom vozidle a tiež u seba, pričom obvinený pervitín prechovával aj za účelom ďalšej distribúcie, ktorý za odplatu alebo bezodplatne poskytoval najmenej obžalovanému F. O., F. A. a J. F..

64. Podľa § 2 ods. 15 Trestného poriadku Trestné stíhanie pred súdom je možné len na základe návrhu alebo obžaloby podanej prokurátorom, ktorý v konaní pred súdom obžalobu alebo návrh zastupuje.

65. Podľa § 278 ods. 1 Trestného poriadku Súd môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu.

66. Aby však súd mohol rozhodnúť o skutku pri zachovaní jeho totožnosti vo vzťahu k obžalobnému návrhu je tiež nevyhnutné, aby bola zachovaná totožnosť skutku aj z pohľadu skutku uvedeného v uznesení o vznesení obvinenia, t. j. musí byť zachovaná totožnosť skutku už v podanom obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovej vete uvedenej v uznesení o vznesení obvinenia v zmysle § 234 ods. 2 Trestného poriadku.

67. Podľa § 234 ods. 2 Trestného poriadku Obžaloba sa môže podať len pre skutok, pre ktorý sa vznieslo obvinenie. Ak prokurátor mieni tento skutok posudzovať ako iný trestný čin, než ako ho posudzoval policajt, upozorní na to pred podaním obžaloby obvineného, obhajcu a poškodeného a zistí, či so zreteľom na zamýšľanú zmenu navrhujú doplniť vyšetrovanie alebo skrátené vyšetrovanie. Ak prokurátor nepovažuje navrhované doplnenie za potrebné, odmietne ho, urobí o tom záznam do spisu a vyrozumie osobu, ktorá návrh podala.

68. Skutok možno definovať ako určitú udalosť vo vonkajšom svete, ktorá spočíva v konaní človeka, ktorá môže mať znaky jedného alebo viacerých trestných činov, alebo nemusí vykazovať znaky žiadneho trestného činu a táto udalosť je vymedzená v príslušnom akte orgánu činného v trestnom konaní (Mencerová, I., Mnohosť trestnej činnosti, Bratislava: C. H. Beck, 2013, str. 11) alebo ako jedinečný reálny dejový príbeh, ktorý má svoj začiatok, priebeh i zakončenie (JUDr. Ďurana, V., JUDr. Korgo, D., JUDr. Mašľanyová, D., Trestné právo hmotné - všeobecná časť, Vysokoškolské skriptá, 1995, str. 39).

69. Obžalovacia zásada uvedená v § 220 Trestného poriadku (pozn. teraz § 278 ods. 1 Trestného poriadku), podľa ktorého súd môže rozhodnúť len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu, neznamena, že medzi skutkom, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu a skutkom, uvedeným vo výroku rozsudku, musí byť úplná zhoda. Niektoré skutočnosti môžu odpadnúť a iné naopak pribudnúť, nesmie sa zmeniť len podstata skutku. Podstata skutku je určovaná účasťou obžalovaného na určitej udalosti popísanej v obžalobnom návrhu, z ktorej vzišiel následok porušujúci alebo ohrozujúci spoločenské záujmy chránené Trestným zákonom. Totožnosť skutku bude zachovaná, ak bude zachovaná totožnosť konania alebo následku. (R 64/1973).

70. Účasťou obvineného na určitej trestne stíhanej udalosti, z ktorej vzišiel následok významný z hľadiska trestného práva hmotného, je určená podstata skutku. Podstata skutku je zachovaná, ak je zachovaná aspoň sčasti totožnosť konania alebo následku (R 9/1997).

71. Poukazujúc preto na formuláciu skutkovej vety v uznesení o vznesení obvinenia, ktoré obvinenému okrem iného kládlo za vinu aj to, že s obžalovaným F. O. konali spoločne, pričom mu (obžalovanému F. O.) dával pervitín, ktorý ho potom ďalej distribuoval a v podanej obžalobe, podľa ktorej mal obvinený pervitín distribuovať aj sám a vychádzajúc z vyššie rozvedených východísk najvyšší súd uvádza, že totožnosť skutku podľa uznesenia o vznesení obvinenia a podľa obžaloby ostala zachovaná, a preto výhrada obvineného týkajúca sa nezachovania totožnosti skutku nemôže zakladať žiadny dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku.

72. Obvinený v podanom dovolaní tiež namietal nezákonnosť príkazov na prehliadku iných priestorov a

pozemkov (prehliadky osobných motorových vozidiel) vydaných prokurátorom Okresnej prokuratúry Trnava 14. januára 2022. V oboch príkazoch (I PO V-25/2021/2207-46 pre Ford Mondeo, I PO-V-25/2021/2207-47 pre Ford C - Max) sa v ich odôvodneniach uvádza, že operatívnym šetrením bolo zistené, že obvinený užíva to ktoré vozidlo, pričom toto je vo vlastníctve jeho partnerky I. X., a s tým ktorým vozidlom chodieval na miesta odovzdávok omamných a psychotropných látok, kde najčastejšie miesta odovzdávok sú most pri obci O., čerpacia stanica K. v K., parkovisko NC K. F. v K., ako aj parkovisko pri OD C. v K.. Oba príkazy boli vydané na podnet vyšetrovateľa Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Trnave z 10. januára 2022, v ktorom vyšetrovateľ okrem identifikácie motorových vozidiel a označenia miest odovzdávok omamných a psychotropných látok, ktoré do príkazov prevzal prokurátor, uviedol, že boli využité všetky dostupné formy a metódy operatívno - pátracej činnosti a boli využité všetky reálne nasaditeľné procesné úkony, a preto je pre zabezpečenie dostatočných dôkazov drogovej trestnej činnosti obvineného potrebné vykonať prehliadku predmetných vozidiel.

73. Z podnetu vyšetrovateľa na vydanie príkazov, ako aj zo samotných príkazov vyplýva, že informácie vedúce k ich vydaniu boli získané operatívnym šetrením (formulácia použitá prokurátorom), resp. formami a metódami operatívno-pátracej činnosti, pritom obvinený, okrem svojho tvrdenia, nepredložil žiaden dôkaz o nezákonnom sledovaní jeho osoby alebo vozidiel a opak (nezákonné sledovanie) nevyplýva ani z obsahu spisu.

74. Rovnako tak nič nenasvedčuje tomu, že by oba príkazy boli vydané na podklade informácií získaných z nezákonných odposluchov, keďže ani z podnetu na vydanie príkazov, ani z obsahu príkazov samotných, ale ani obsahu spisu, táto skutočnosť nevyplýva, pričom v odôvodneniach predmetných príkazov a ani v návrhu vyšetrovateľa na ich vydanie sa žiadne odposluchy ani necitujú a ani sa na ne neodkazuje.

75. Zhrnúc uvedené potom najvyšší súd uzatvára, že námietky obvineného vo vzťahu k príkazom na prehliadku iných priestorov a pozemkov (príkazy na prehliadku osobných motorových vozidiel) dôvod dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g) Trestného poriadku celkom zjavne nezakladajú.

76. Pretože najvyšší súd týmto rozsudkom zrušil napadnuté uznesenie, trestná vec obvineného sa opätovne dostala do štádia odvolacieho konania, v dôsledku čoho výrok o treste, ktorý bol obvinenému uložený rozsudkom súdu prvého stupňa, nie je právoplatný.

77. Vzhľadom na to, že obvinený vykonáva trest odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom súdu prvého stupňa v spojení s napadnutým uznesením v Ústave na výkon trestu odňatia slobody a Ústave na výkon väzby Leopoldov, bolo povinnosťou najvyššieho súdu podľa § 380 ods. 2 Trestného poriadku rozhodnúť o väzbe obvineného.

78. Podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku Obvinený môže byť vzatý do väzby len vtedy, ak doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu, sú dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený a z jeho konania alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava, že
c) bude pokračovať v trestnej činnosti, dokoná trestný čin, o ktorý sa pokúsil, alebo vykoná trestný čin, ktorý pripravoval alebo ktorým hrozil,
a ak vzhľadom na osobu obvineného, povahu alebo závažnosť trestného činu, pre ktorý je trestne stíhaný, nie je v čase rozhodovania o väzbe možné väzbu nahradiť podľa § 80 alebo § 81.

79. Pokiaľ ide o dôvodné podozrenie, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie bol spáchaný, má znaky trestného činu a že z jeho spáchania je dôvodne podozrivý práve obvinený, najvyšší súd poukazuje na odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa, a aj keď výrok o vine obvineného, vzhľadom na rozsudok najvyššieho súdu v prejednávanej veci v tejto fáze konania, nie je právoplatný, predstavuje vyššiu mieru podozrenia zo spáchania trestnej činnosti obvineným, keďže súd prvého stupňa k záveru o vine obvineného dospel po vykonaní dokazovania na hlavnom pojednávaní s tým, že najvyšším súdom namietané pochybenie nemusí nevyhnutne viesť k záveru o nepreukázaní viny obvineného a neoslabuje

dôkaznú situáciu natoľko, aby nebolo možné konštatovať existenciu dôvodného podozrenia zo spáchania stíhanej trestnej činnosti obvineným.

80. Najvyšší súd zároveň dospel k záveru, že v prípade obvineného je prítomný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku.

81. Z odpisu registra trestov obvineného vyplýva, že tento bol doposiaľ sedemkrát súdne trestaný, prevažne za majetkovú trestnú činnosť, pričom po jeho podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Trnava vedenej pod sp. zn. 7 T 126/93 bol následne znova opakovane (pozn. trikrát) vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody, pričom posledný z týchto troch nepodmienečných trestov odňatia slobody v trestnej veci Okresného súdu Piešťany vedenej pod sp. zn. 2 T 55/01 vykonal 11. apríla 2002.

82. Z pripojeného spisu Krajského súdu v Trnave, sp. zn. 1 T 6/03 vyplynulo, že obvinený bol rozsudkom Krajského súdu v Trnave z 29. mája 2003, sp. zn. 1 T 6/03 uznaný vinným zo spáchania pokusu trestného činu vraždy podľa § 8 ods. 1, § 219 ods. 1 Trestného zákona účinného do 31. decembra 2005, na skutkovom základe uvedenom v predmetnom rozsudku.

83. Obvinený nastúpil výkon trestu v predmetnej trestnej veci 16. decembra 2003, do ktorého mu bola započítaná väzba od 2. februára 2003 do 16. decembra 2003 a prepustený na slobodu bol po vykonaní uloženého trestu odňatia slobody 2. augusta 2013.

84. Dovolateľ bol pred jeho vzatím do väzby uznesením súdu prvého stupňa z 22. januára 2022, sp. zn. 28 Tp 13/2022 nezamestnaný, bez legálneho príjmu. Pri výsluchu na verejnom zasadnutí konanom najvyšším súdom obvinený poukázal na príslub zamestnania zo 7. novembra 2022 od spoločnosti A., s.r.o. na pracovnú pozíciu zásobovanie a rozvoz kvetov, avšak aktuálnosť tohto príslubu aj v tomto čase obvinený nepreukázal, keďže najvyššiemu súdu nepredložil žiaden dôkaz o tom, že by predmetný príslub stále trval.

85. Pokiaľ ide o odstup času od vykonania trestu v trestnej veci Krajského súdu v Trnave vedenej pod sp. zn. 1 T 6/03 je pravdou, že v prejednávanej trestnej veci mal obvinený drogovú trestnú činnosť páchať najmenej od 22. septembra 2021 až do dňa 19. januára 2022, t. j. po ôsmich rokoch, avšak práve táto okolnosť svedčí pre dôvodnú obavu spočívajúcu v tom, že ani po opakovaných výkonoch nepodmienečných trestov odňatia slobody, z toho v jednom prípade trestu odňatia slobody vo výmere desať a pol roka, k náprave obvineného a zmene jeho postoja k porušovaniu právnych predpisov nedošlo.

86. Dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku potom podľa názoru najvyššieho súdu zakladá osoba obvineného s poukazom na jeho trestnú minulosť nasvedčujúcu jeho sklonom k porušovaniu všeobecne záväzných a všeobecne akceptovaných pravidiel správania sa, a to aj toho najzávažnejšieho charakteru, spôsob jeho života pred vzatím do väzby, ako aj dôvodné podozrenie, že skutočným zdrojom jeho obživy bol predaj drog.

87. V tejto súvislosti najvyšší súd uvádza, že pokiaľ ide o tzv. preventívnu väzbu, súd môže riziko páchania trestnej činnosti len odhadovať (prognózovať), a preto nie je nevyhnutne potrebné, aby zo strany väzobne stíhaných obvinených už k takýmto konaniam alebo pokusom o ne došlo. Akceptácia opačného názoru by totiž zbavovala väzbu jej preventívneho a zabezpečovacieho charakteru (I. ÚS 162/2016).

88. Najvyšší súd sa tiež zaoberal aj možnosťou nahradenia väzby obvineného, pričom okrem skúmania možnosti nahradenia väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka skúmal aj možnosť nahradenia väzby písomným sľubom, ktorý obvinený najvyššiemu súdu predložil pri svojom výsluchu.

89. Podľa § 80 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného poriadku Ak je daný dôvod väzby, okrem dôvodu

väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) alebo ods. 3 písm. b), môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo prepustiť ho na slobodu, ak

b) obvinený dá písomný sľub, že povedie riadny život, najmä že sa nedopustí trestnej činnosti a že splní povinnosti a dodrží obmedzenia, ktoré sa mu uložia, a súd alebo v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie považuje sľub vzhľadom na osobu obvineného a na povahu prejednávaneho prípadu za dostatočný a prijme ho, alebo

c) s ohľadom na osobu obvineného a povahu prejednávaneho prípadu možno účel väzby dosiahnuť dohľadom probačného a mediačného úradníka nad obvineným alebo odovzdaním dohľadu nad obvineným do iného členského štátu Európskej únie podľa osobitného predpisu.

90. Najvyšší súd dospel k záveru, že väzbu obvineného nie je možné nahradiť ani dohľadom probačného a mediačného úradníka a ani jeho písomným sľubom, a to z dôvodov, ktoré spočívajú primárne v osobe obvineného. Obvinený má celkom zjavne výrazné sklony nerešpektovať právny poriadok, pokiaľ ho ani dlhoročný výkon trestu odňatia slobody neodradil od páchania ďalšej trestnej činnosti. Nahradenie väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka, či písomným sľubom obvineného predpokladá, že obvinený sa dobrovoľne takému dohľadu podrobí a zároveň svoj sľub dodrží. Pokiaľ však obvinený dlhodobo a opakovane pácha trestnú činnosť, a to aj závažného charakteru, potom je taký predpoklad dôvodne oslabený a potreba jeho väzobného stíhania prevažuje nad jeho právom na osobnú slobodu. Z týchto dôvodov preto najvyšší súd písomný sľub obvineného neprijal a jeho väzbu dohľadom probačného a mediačného úradníka nenahradil.

91. V tejto súvislosti je potrebné ešte uviesť, že najvyšší súd neskúmal existenciu výnimočných okolností podľa § 80 ods. 2 Trestného poriadku, a to z dôvodu, že pokiaľ krajský súd dospeje k záveru, že obvinený spáchal skutok tak, ako ho ustálil súd prvého stupňa vo svojom rozsudku, potom tento skutok bude možné právne kvalifikovať ako trestný čin neoprávnenej výroby a obchodovania s omamnou látkou a psychotropnou látkou podľa § 173 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona s trestnou sadzbou trestu odňatia slobody od sedem do pätnásť rokov, teda ako zločin.

92. Tento rozsudok bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.